

Bài Ca Mai-Đê-Liên

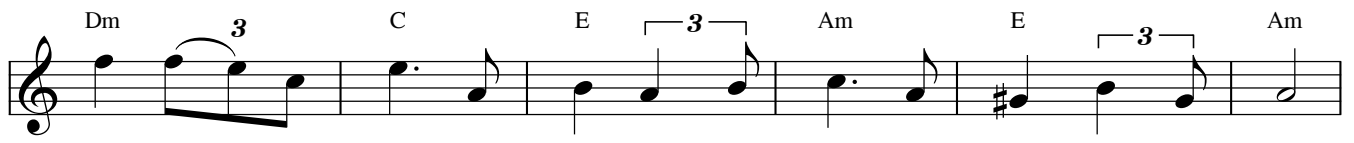
(Không dùng trong phụng vụ)

Từ thế kỷ 4, người đời hình dung Maria Madalêna (Mai-đê-liên) là một kỹ nữ tội lỗi, sau khi được Chúa Giêsu chữa khỏi bẫy quỷ (Mc. 16: 9) đã hoàn lương và lặng lẽ sống quãng đời còn lại trong thống hối và kinh nguyện. Nhưng người ở thế kỷ 20 lại thấy không có đủ lý do để đồng nhất Mai-đê-liên với người phụ nữ tội lỗi xúc dầu thơm chân Chúa (Lc. 7: 36-50) và với Maria em của Matta (Jn 11; Lc. 10: 38-42). Các học giả Thánh Kinh đã ra sức khôi phục lại hình ảnh con người thật sự của Mai-đê-liên. Dù học thuật lên tiếng thế nào đi nữa, ta vẫn luôn thấy sáng rõ những nỗ lực cao thượng và hạnh phúc tuyệt vời của thánh nữ. Mai-đê-liên là một trong số ít người có mặt trong mọi chặng đời của Chúa Giêsu. Thánh nữ đã quảng đại hỗ trợ cho hoạt động của Chúa (Lc. 8: 2-3), đã theo chân Chúa lên Can-vê, cùng Đức Mẹ đứng dưới chân Thánh Giá (Mc. 15: 40; Mt. 27: 56; Jn 19: 25; Lc. 23: 49), chăm lo việc táng xác Chúa (Lc. 23: 56), và là người đầu tiên biết Chúa phục sinh (Jn 19: 25). Thánh Augustinô đã gọi Mai-đê-liên là "tông đồ của các tông đồ" vì chính người phụ nữ này đã báo tin phục sinh cho các môn đệ Chúa (Mc. 16: 10; Jn 20: 17). Chắc hẳn sau khi loan báo biến cố trọng đại nhất lịch sử, thánh nữ vẫn không ngừng hăng say rao giảng và làm chứng cho Tin Mừng. Ta hãy nhìn Mai-đê-liên trong ánh sáng huy hoàng ấy để cảm nghiệm tình thương không ngăn cách của Chúa, thấy rõ hơn gương mẫu chói ngời của vị thánh nữ luôn tìm kiếm Chúa, yêu mến Chúa, theo chân Chúa đến cùng và nhiệt thành trong sứ mạng tông đồ.

Phanxicô

Tôi vẫn còn say nhịp đời từ khi Chúa về
trời rừng núi xanh hơn gọi mãi yêu thương. Tôi có giờ nhìn lại đời
mình, nghĩ lại đời mình: một đời là chút rong rêu được Chúa thương
yêu. Tôi ví đời mình như là mộng hư vô, như nữ
tì mọn hèn, mọn hèn. Mà Ngài thương ban ơn đầy suốt cả
đời. Mà Ngài thương cho thấy lẽ trời nhiệm mầu. Ai được như
tôi theo Ngài đi suốt cả đời Ngài. Ai được như tôi nghe Chúa
nói lời thiêng. Ai được như tôi vui đầu tiên biết Chúa sống

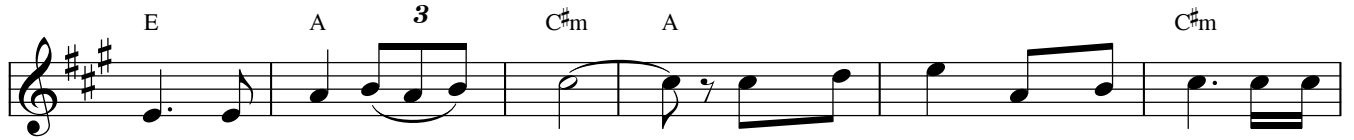
lại. Ai được như tôi nước mắt hóa nụ cười.
ad lib
 Ngài cứu chữa tôi thoát khỏi bóng tối nơi vực sâu để tôi ra
a tempo
 đi nói về ánh sáng của bầu trời. Ôi trên Biển
 Hồ Ngài in những dấu chân. Nhịp sóng vọng ngân là tiếng trao ân
 cần, mở lối cho gian trần. Ôi biển bao la, ôi tình Ngài bao la.
 Tôi theo Ngài cùng lên Can - vê. Chiều hoang, chiều hoang
 tím nghĩ mà buồn cho tình đời, nghĩ mà vui cho phận
 người từ nay có nắng chiếu vào tối tăm vì vai Chúa gánh muôn tội
 tình. Ôi luôn còn nhớ luôn còn nhớ một buổi chiều. Luôn còn
 nhớ luôn còn nhớ Thập Giá buồn. Còn nhớ giọt máu Ngài rơi xuống vai
 tôi vào tim làm ấm hồn, vào tim làm ấm hồn. Còn nhớ ánh

mắt Chúa nhìn tôi là bao lời muốn nói nghĩ hoài suốt đời tôi.

Buổi sáng phục sinh tôi ra mộ Ngài. Trên đường bước

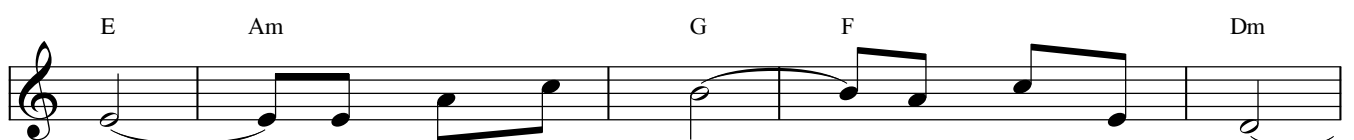
về niềm vui chan chứa. Người hỏi tôi, người hỏi tôi: Ma-ri-

a nàng đã thấy gì? Tôi mỉm cười vui trả lời: Tôi

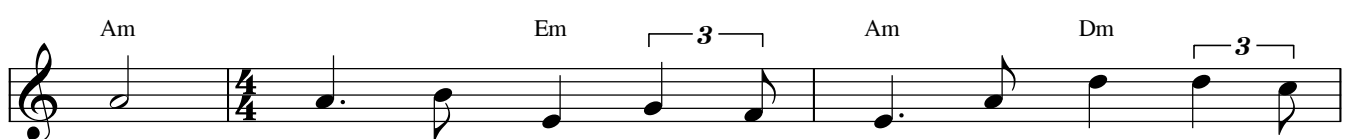
đã thấy Ngài phục sinh. Ôi Đức Ki - tô hy vọng của lòng

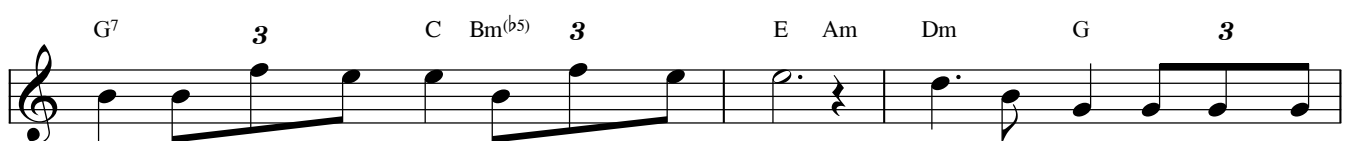
tôi tưởng Ngài chết đi nhưng sống đời đời.

Ngài đi lên trời vinh quang còn tôi trong đời hân

hoan. Tôi nhắn lại cho cuộc đời: hãy luôn sống vui

cười vì Chúa hôm nay là Chúa tương lai: ai đi tìm là gặp được

Ngài biết được tình Ngài. Vì Ngài hằng mến thương tôi cũng mến thương ai.